

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Owczarek

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa K. P. – M.
przeciwko „A. M.P.” – Spółce z ograniczoną
odpowiedzialnością w Warszawie, „A. L.” -
Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
oraz „F.- FABRYKA ARMATUR” Spółce z ograniczoną
odpowiedzialnością
o ustalenie nieważności umów,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 lipca 2012 r.,
zażalenia powódki na postanowienie o kosztach
zawarte w pkt II wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 12 maja 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Powódka zaskarżyła, zawarte w pkt II wyroku Sądu Apelacyjnego, postanowienia zasądzące od powódki na rzecz każdej z trzech pozwanych Spółek kwoty po 5 400 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego. Orzeczenie to uzasadnił Sąd odwoławczy zastosowaniem zasady odpowiedzialności za wynik postępowania, wyrażonej w art. 98, 99 i 108 k.p.c., wobec oddalenia apelacji powódki.

Zażalenia kwestionuje zasądzenie zwrotu kosztów po 5 400 zł na rzecz każdej z trojga pozwanych i wnioskuje o zmianę zaskarżonego orzeczenia przez zasądzenie od powódki na rzecz wszystkich pozwanych li tylko kwoty 5 400 zł. W uzasadnieniu zażalenia wskazano na orzecznictwo dotyczące zasądzenia kosztów na rzecz wygrywających proces współuczestników materialnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, współuczestnikom materialnym, reprezentowanym przez tego samego profesjonalnego pełnomocnika procesowego, sąd przyznaje zwrot kosztów w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu jednego pełnomocnika (uchwała SN z dnia 30 stycznia 2007 r., III CZP 130/06, OSNC 2008/1/1; postanowienie SN z dnia 7 kwietnia 2011 r., IV CZ 142/10, niepubl.; postanowienie SN z dnia 16 listopada 2011 r., V CZ 83/11, niepubl.). Taki sposób rozstrzygnięcia o kosztach jest następstwem uprzedniego przesądzenia, że po stronie wygrywającej spór istniało współuczestnictwo materialne.

Z takim charakterem współuczestnictwa nie mamy do czynienia w niniejszym postępowaniu. Nie stanowi bowiem przesłanki współuczestnictwa materialnego fakt wystąpienia po stronie pozwanej trzech spółek, przeciwko którym powódka dochodzi ustalenia nieważności dwóch różnych umów i to zawartych nie między tożsamymi stronami (por. postanowienie SN z dnia 21 czerwca 2007 r., IV CZ 37/07, niepubl.). Pierwsza z umów z dnia 14 października 2004 r., zawarta bowiem została między powódką a pozwaną ad. 1 w przedmiocie wniesienia aportu (k. 14 akt), natomiast stronami drugiej z umów z dnia 18 lutego 2005 r.

w przedmiocie przeniesienia własności nieruchomości są pozwana ad. 1 i pozwana ad. 2 (k. 27 akt).

Ponadto, w odniesieniu do pierwszej z umów, powódka wywodziła wystąpienie sankcji nieważności powołując się na błąd (k. 6), a odnośnie do drugiej umowy na brak causy (k. 6).

W tej sytuacji nie można przyjąć wystąpienia po stronie pozwanej przesłanek współuczestnictwa materialnego, określonych w art. 72 § 1 pkt 1 k.p.c., co przesądza o braku podstaw do uwzględnienia zażalenia.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.